

ditiam obsonia meo. Sed inmunditie cupiditatis. Scio nec
omne carnis genus quod in cibo esset usui manducare
pmissum. Heliam cibo carnis refectum. Ioh mirabili ab
stinentia peditum Animalibus; hoc est locustas in escam
exdentibus; non fuisse pollutum; & scio esau lenticule con
cupiscentia deceptum & dedit propter aque desiderium a seipso
reprehensum & regem nostrum non de carne sed de pane tem
ptatum; Ideoque & populus in heremo non quia carnes
desideravit. Sed quia esca desiderio adversus deum mur
muravit. meruit in perbari. Deum autem sumendo
apti exat potentia ad amothem scribentis ad dicen
tis. Noli usque adhuc aquam bibere; Sed vino modico
utere; Propter stomachum & ^{quoniam} infirmitates; Co
dearibus tantum argenteis utens. ceterum uasa quibus men
se inferebantur cibi. uel testea uel lignea t. marmorea
fuerunt. non tamen necessitatis inopia. sed proposito uo
luntatis. Sed & hospitalitem semper exhibuit. & in ip
sa mensa magis lectionem uel disputationem. quam
epulationem potationemque diligebat. & contra pesti
lentiam humane consuetudinis. in ea scriptum ita ha
bebat. Quisquis amat dictis abscentum rodere uitam.
Hac mensa indigna nouerit suam. & ideo omnem con
uiuam superfluis & noxus fabulis sese abstinere debere
admonebat. & quosdam suos familiarissimos coepisco
pos illius scripture oblitos & contra ea loquentes ta

Ms. Class. 36, fol. 99v